

ในชีวิตที่ผ่านมา เคยไหมครับที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนพาหนะกลางคันไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม สำหรับคนที่นั่งรถโดยสารเป็นประจำอาจจะเคยพบมาบ้างกับกรณีที่รถเสียกลางทางจึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนรถอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรืออาจเป็นกรณีที่รถคันที่เรา นั่งมาไม่ยักวิ่งจนสุดสาย ซึ่งโดยมากเกิดจากผู้โดยสารในรถน้อยเกินไปจนคนขับมองว่าไม่คุ้มค่าที่จะวิ่งจนถึงปลายทาง และทางออกก็คงไม่ต่างไปจากกรณีแรกนั่นก็คือเราต้องเปลี่ยนไปนั่งรถคันใหม่ในที่สุด

ในมุมมองส่วนตัวของผู้เขียนนั้นมองว่าก็ไม่มีอะไรที่เป็นปัญหา ตราบเท่าที่ยังสามารถเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทางได้ แม้จะปฏิเสธไม่ได้ว่ากรณีแบบนี้จะทำให้เกิดช่องว่างของเวลาอยู่บ้าง ซึ่งหลายคนอาจมองว่านั่นทำให้เราเสียเวลากับเรื่องไม่เป็นเรื่อง แต่หากมองในมุมกลับกันแล้ว ช่อง

ว่างทางเวลาในครั้งนี้ก็มีสิ่งดีๆ ที่ซ่อนอยู่ เช่น เราจะมีเวลาออกมาออกกำลังกายเพื่อเสริมความแข็งแรงของร่างกายให้เต็มที่ ซึ่งบ่อยครั้งที่เราหลงลืมความงามที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางเนื่องจากเราเอาใจไปอยู่กับจุดหมายปลายทางมากเกินไป ในทางกลับกัน แม้ว่าเราจะสนใจในความงามระหว่างทางก็ตาม แต่ด้วยความเร็วของรถที่กำลังวิ่งอยู่นั้นอาจจะเร็วจนเกินกว่าที่เราจะดื่มด่ำกับความงามระหว่างทางได้อย่างเต็มที่ หรือแม้กระทั่งเวลานั้น ณ สถานที่นั้น จะไม่มีอะไรที่น่าจะอยู่ในความสนใจของเราได้ก็ตาม แต่อย่างน้อยช่องว่างทางเวลานี้ก็สามารถทำให้เรามีเวลาออกมาออกกำลังกายยืดเส้นยืดสาย เดินเล่น หรือนั่งพัก หลังจากเมื่อเย็นล้ากับการเดินทางมาเป็นเวลานานได้

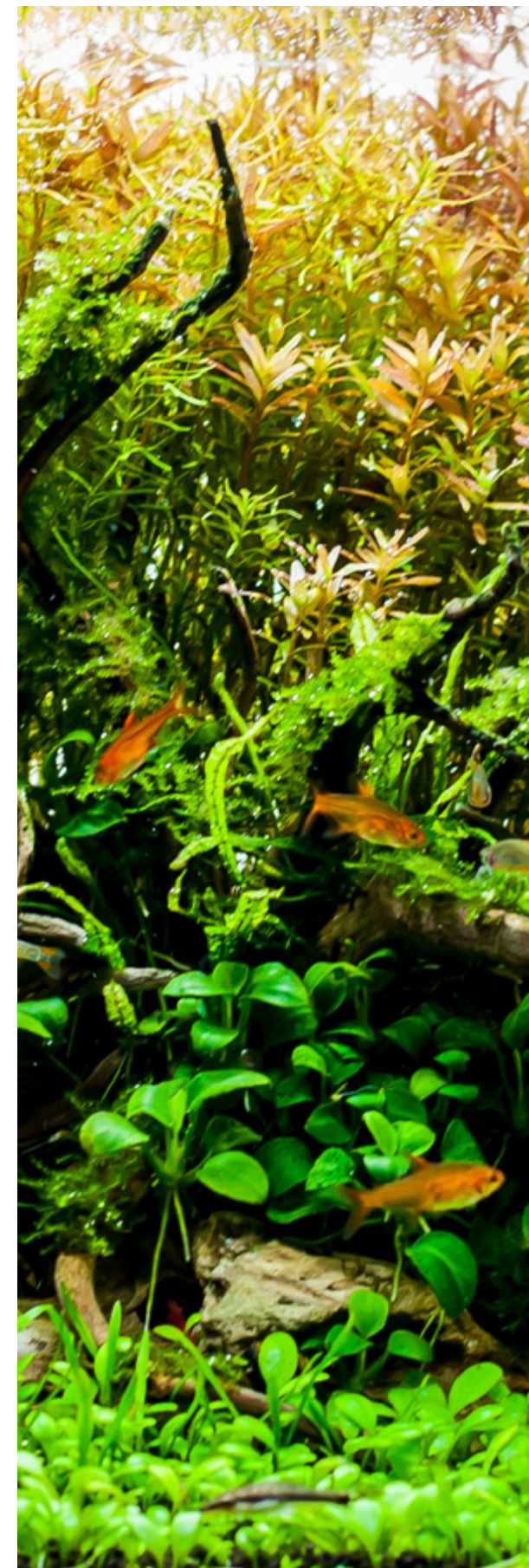
ในขณะที่กำลังเขียนบทความอยู่นี้ ผู้เขียนก็กำลังรู้สึกไม่แตกต่างไปจากที่ได้กล่าวมาข้างต้น กล่าวคือ ก่อนหน้านี้นิตยสารรายเดือนฉบับหนึ่งที่ผู้เขียนได้มีส่วนร่วมในการเล่าเรื่องราวของการเลี้ยงพรรณไม้น้ำมาตลอด 5 ปี ได้ปิดตัวลงไป นั่นก็เปรียบเสมือนการที่ต้องลงจากรถคันที่นั่งมาอย่างยาวนาน ซึ่งในเวลานั้นก็มีอาการมึนงงอยู่บ้างว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป จะมีรถคันใหม่มารับเราหรือไม่ เขาจะให้เราขึ้นไปด้วยไหม แต่ผู้เขียนก็มาคิดได้ว่านั่นเป็นเรื่องที่อยู่เหนือการควบคุม การจะไปคิดเรื่องพวกนั้นไม่ได้มีประโยชน์อะไร ในมุมกลับกัน นี่น่าจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้นั่งพักนิ่งๆ สักครู่ มองซ้าย มองขวา ดูสิ่งที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวอย่างสบายๆ หากมีรถคันใหม่มารับก็ขึ้นไป หากไม่มีรถคันใดมารับก็ค่อยๆ เดินไปเรื่อยๆ

แต่ก็ไม่น่าเชื่อว่าภายในเวลาไม่นานมากนักผู้เขียนก็ได้เห็นรถคันใหม่วิ่งผ่านมา และกำลังนั่งอยู่บนรถคันใหม่คันนี้ ซึ่งตรงนี้ต้องขอขอบคุณ คุณต้น RoF เป็นอย่างมาก ที่จัดรถแวะรับผู้เขียนขึ้นมาจากข้างทางให้มีโอกาสได้เดินทางไปด้วยกัน

ในเมื่อได้มีโอกาสในการใช้พื้นที่ในรถคันใหม่คันนี้แล้ว ก็ขอถือโอกาสเล่าสู่กันฟังว่าผู้เขียนจะใช้พื้นที่ตรงนั้นอย่างไรเพื่อให้คุณผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการใช้เวลาในการเข้ามาอ่านคอลัมน์นี้สักนิดก็แล้วกันนะครับ

ก่อนอื่นต้องขอออกตัวก่อนว่าผู้เขียนนั้นมีความเชี่ยวชาญทางด้านพรรณไม้น้ำเพียงเล็กน้อย ทั้งในมุมมองด้านความรู้ ทักษะ และเวลา การที่เดินอยู่ในเส้นทางของพรรณไม้น้ำได้นั้นเกิดจากเอาใจที่รักเข้าสู่ล้วนๆ ดังนั้นสิ่งที่นำเสนอในคอลัมน์นี้จะไม่มีรูปแบบหรือเรื่องราวที่ตายตัว แต่จะคลุกเคล้าผสมผสานเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงพรรณไม้น้ำสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป ตามความเหมาะสม

หลายท่านอาจมองว่านี่อาจเป็นเรื่องที่ดูแปลกๆ ไปสักนิด ที่ทำไมคอลัมน์ๆ หนึ่งในนิตยสารไม่มีเรื่องราวหรือรูปแบบที่ชัดเจน แต่ในมุมมองจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้เขียนนั้น สรุปได้ว่าการเลี้ยงพรรณไม้น้ำไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ประสบการณ์ที่สำเร็จของคนหนึ่งอาจไม่ได้ผลกับอีกคนหนึ่ง สิ่งที่ไม่ได้ผลกับคนหนึ่งอาจประสบความสำเร็จกับอีกคนหนึ่ง นั่นมีสาเหตุมาจากการเลี้ยงพรรณไม้น้ำประกอบด้วยเหตุ และปัจจัยมากมายทั้งที่มองเห็นได้ชัดและแอบแฝงซ่อนอยู่ซึ่งยากแก่การจับต้อง และประเมินค่าได้

สิ่งที่ผู้เขียนอยากจะสื่อก็คือ หากธรรมชาติของการเลี้ยงพรรณไม้น้ำนั้นไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวแล้ว การเขียนคอลัมน์ที่เกี่ยวกับพรรณไม้น้ำคงไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องอยู่ในรูปแบบที่ตายตัว หรือการอยู่ในกรอบใดๆ เพียงกรอบเดียว แต่คำว่า “ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว” ในที่นี้ก็ได้หมายความว่า การเลี้ยงพรรณไม้น้ำนั้นเป็นงานอดิเรกที่ไม่มีทิศทางแต่อย่างใด แต่นั่นหมายถึง วิธีคิดที่ว่าเราสามารถใช้สูตรนั้นสูตรนี้จะทำให้สิ่งนั้นสำเร็จได้อย่างใจนั้นเป็นไปได้ แต่สูตรนั้นสูตรนี้ที่ได้ยินมาจะเป็นเพียงเข็มทิศ และแผนที่ที่ทำให้เราสามารถเดินไปสู่ความสำเร็จเดินได้ง่ายขึ้น และแน่นอนว่าหากเราไม่ชอบเส้นทางสายแรก เราก็สามารถเปลี่ยนไปเดินทางในเส้นทางสายอื่นได้ตามที่ใจปรารถนา แม้ว่าเส้นทางสายนั้นจะยังไม่เคยมีใครเดินผ่านไปก็ตาม

และอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้เขียนสรุปได้ในมุมมองส่วนตัวจากประสบการณ์ที่ผ่านมาคือ ผู้เขียนแบ่งกลุ่มของผู้เลี้ยงพรรณไม้น้ำออกเป็นกลุ่มย่อยๆ 3-4 กลุ่ม คือ กลุ่มนักทดลอง กลุ่มนักสะสม กลุ่มนักเลี้ยงต้นไม้ และกลุ่มนักจัดตู้พรรณไม้น้ำ ซึ่งกลุ่มนักทดลองในความหมายของผู้เขียนคือผู้นิยมสรรหาความรู้แปลกๆ ใหม่ๆ มาทดลองกับตู้ของตนเองว่าเมื่อทำเช่นนี้แล้วจะเกิดอะไร ทำเช่นนั้นแล้วจะเกิดอะไร โดยประเด็นไม่ได้อยู่ที่การเกิดขึ้นของรูปร่างนั้นๆ ไม่สำคัญว่ารูปร่างนั้นๆ จะเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกของโลก หรือเป็นความรู้ที่เคยมีนักเลี้ยงพรรณไม้น้ำท่านอื่นทำมาก่อนแล้วก็ตาม หากความรู้นั้นเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับเจ้าของตู้ และเขามีความสุขกับการ

ได้ทดลอง สังเกต และบันทึกผล ผู้เขียนก็มองว่านี่คือกลุ่มของผู้เลี้ยงพรรณไม้น้ำประเภทนักทดลอง

กลุ่มที่สองคือกลุ่มของนักสะสม ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่า ส่วนมากของนักเลี้ยงพรรณไม้น้ำในกลุ่มนี้จะค่อนข้างมีฐานะที่ดี เนื่องจากกลุ่มนี้จะเป็นผู้นิยมพรรณไม้แปลก พรรณไม้หายาก ซึ่งแน่นอนว่าล้วนแต่เป็นพรรณไม้น้ำที่ได้รับความนิยมสูง และมีราคาสูงในยุคสมัยหนึ่งๆ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่านักเลี้ยงพรรณไม้น้ำในกลุ่มนี้จะมีไม่มากนักที่เป็นตัวจริง เนื่องจากคำว่าพรรณไม้น้ำที่แปลกใหม่นั้นเป็นความจริงเพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่เมื่อเป็นที่รู้จัก และเข้ามาอยู่ในตลาดแล้วก็จะเกิดการเพาะ และขยายพันธุ์ขึ้น เป็นเหตุให้มีจำนวนมากขึ้น และมีราคาที่ถูกลง ดังนั้นนักสะสมตัวจริงมักจะไม่นิยมนำพันธุ์ที่เพาะมาขาย เพราะจะทำให้เสียคุณค่า และราคา

ดังนั้นจะมีนักสะสมประเภทอาจารย์จำนวนมากหลงเกมของคำว่าพรรณไม้หายาก แต่แล้วในที่สุดก็ได้รู้ว่าในเวลาต่อมาไม่นานว่าพรรณไม้หายากที่ตัวเองซื้อมาสักสัปดาห์นั้นกลายเป็นพรรณไม้ที่หาไม่ยากเสียแล้ว ซึ่งปัจจัยสำคัญที่เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นก็คือการขาดความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของตลาดพรรณไม้น้ำ และการเจริญเติบโตของพรรณไม้น้ำชนิดนั้นๆ นั้นเอง แต่ในทางกลับกัน ก็มีนักสะสมพรรณไม้น้ำอาจารย์จำนวนมากที่มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองกำลังทำอยู่จนพัฒนาตัวเองจนกลายเป็นนักสะสมตัวจริงได้เช่นกัน

กลุ่มถัดไปคือนักเลี้ยงต้นไม้ จะว่าไปแล้วผู้เขียนมองว่าผู้เลี้ยงพรรณไม้ในกลุ่มนี้จะแยกให้ขาดออกมาจากกลุ่มอื่นๆก็พูดได้ลำบาก เนื่องจากทั้งกลุ่มของนักทดลอง กลุ่มของนักสะสม ก็มักจะเป็นคนที่อยากเห็นพรรณไม้ของตนเองอยู่ในสภาพที่ดีที่สุดทั้งนั้น แต่การที่แยกกลุ่มต่าง ๆ ออกจากกันนั้นได้พิจารณาจากเป้าหมายหลักของแต่ละกลุ่ม ซึ่งนักเลี้ยงพรรณไม้ในกลุ่มนี้จะมีเป้าหมายหลักคือการเลี้ยงพรรณไม้ในแต่ละชนิดที่ตัวเองชื่นชอบให้เกิดความสมบูรณ์สูงสุด ซึ่งเงื่อนไขไม่ได้อยู่ที่การทดลองนั่นแหละ เงื่อนไขไม่ได้จะต้องเป็นพรรณไม้หายาก และเงื่อนไขไม่ได้อยู่ที่ดูพรรณไม้นั้นๆ จะต้องมืองค์ประกอบทางศิลปะที่สวยงาม ขอแค่พรรณไม้สมบูรณ์อย่างที่เราปรารถนา ก็เพียงพอ

และกลุ่มสุดท้ายก็คือกลุ่มของนักจัดตู้พรรณไม้ น้ำ ซึ่งมักจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ และความงามในเชิงศิลปะเป็นสำคัญเป็นอันดับแรก และความสมบูรณ์สูงสุด

ของพรรณไม้แต่ละชนิดเป็นลำดับถัดไป ความหมายของจุดนี้คือนักจัดตู้พรรณไม้จะเลือกพรรณไม้ที่ใช้ในตู้หลังจากจินตนาการภาพรวมของตู้ๆ นั้นคือการเลือกพรรณไม้ที่ใช้มาก่อนการเลือกพรรณไม้ที่ชอบ เนื่องจากพรรณไม้ที่ชอบเป็นการส่วนตัวอาจจะไม่ตอบโจทย์ของภาพรวมของตู้ได้ นอกจากนั้นพรรณไม้ชนิดหนึ่งมีฟอร์มที่สมบูรณ์แบบหนึ่ง แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในองค์ประกอบของตู้แล้วเราอาจไม่ต้องการฟอร์มที่สมบูรณ์แบบของพรรณไม้ชนิดนั้นๆ เราเพียงต้องการให้ฟอร์มของพรรณไม้ชนิดนั้นเข้ากันได้กับองค์ประกอบโดยรวมมากกว่าที่จะเป็นฟอร์มอันสมบูรณ์แบบของมัน

ในทำนองกลับกัน อาจมีการจัดตู้ๆ ที่มีโจทย์คือพิจารณาจากพรรณไม้ที่ชอบก่อน แล้วค่อยหาองค์ประกอบเพื่อรองรับและเข้ากันได้กับพรรณไม้ชนิดนั้นๆ แต่ถึงที่สุดแล้วก็ยังคงเป็นการให้ความสำคัญกับองค์ประกอบอยู่ดี อีกทั้งการเลือกใช้พรรณไม้ปลื้มก็ใช้งานเพื่อให้เกิดการสอด้รับกับองค์ประกอบโดยรวมเช่นกัน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดก็เพื่อจะบอกกับคุณผู้อ่านทุกท่านว่าผู้เขียนก็เป็นหนึ่งในผู้เลี้ยงพรรณไม้ที่อยู่ในกลุ่มสุดท้าย(แม้ว่าจะมีทักษะด้านศิลปะจนเกือบเป็นศูนย์ก็ตาม) จึงต้องขออนุญาต และขออภัยมา ณ ที่นี้ว่า ผู้เขียนคงจะให้ความสำคัญกับการเลี้ยงพรรณไม้ในลักษณะสุดท้ายเป็นสำคัญ เนื่องจากมองว่านี่คือแนวทางที่ใกล้ชิดธรรมชาติ ผ่อนคลาย และยั่งยืน กว่าแนวทางอื่นๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าละเลยมุมมองอื่นๆ ไปเสียทั้งหมด เพียงแต่จะให้ความสำคัญลดหลั่นกันไปตามความเหมาะสมในช่วงเวลานั้นๆ

ซึ่งเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเลี้ยงพรรณไม้ในเชิงนักจัดตู้พรรณไม้ที่ผู้เขียนจะนำมาเล่าสู่กันฟังก็มักจะเกี่ยวข้องกับ การนำเสนอตู้พรรณไม้ที่สวยงาม จากนักจัดตู้พรรณไม้ชาวไทย รวมถึงชาวต่างประเทศ (ตามแต่โอกาสจะเอื้ออำนวย) เพื่อบอกเล่าถึงเทคนิค และวิธีการกว่าจะได้ผลงานที่น่าประทับใจเหล่านั้นขึ้นมา การนำเสนอตู้พรรณไม้ที่สวยงาม จากการประกวดในบ้านเราซึ่งการประกวดทุกงานที่เกิดขึ้นในบ้านเรานั้น ล้วนแต่เกิดขึ้นจากความทุ่มเทของทีมงานผู้จัดการประกวด และผู้เข้าประกวดทุกท่านที่ร่วมกันสื่อสารแง่มุมดีๆ สวยๆ งามๆ ของการจัดตู้พรรณไม้ให้ออกสู่สายตาประชาชนทั่วไป เพื่อ

พัฒนาให้วงการนี้กว้างขวาง และยกระดับขึ้นทัดเทียมกับต่างประเทศได้

นอกจากนั้นก็จะมีส่วนของการเดินทางเพื่อค้นหาแรงบันดาลใจ อาจเป็นการเดินทางง่ายๆ หรือแม้กระทั่งยากๆ โดยมีเป้าประสงค์หลักคือการค้นหาแรงบันดาลใจเพื่อนำมาสร้างผลงานชิ้นต่อไป โดยมากก็จะเป็นภาพธรรมชาติในมุมมองต่างๆ กันไป ซึ่งก็หวังว่าภาพเหล่านั้นจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผลงานของคุณผู้อ่านได้เช่นเดียวกัน

รวมทั้งยังมีเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานในการจัดตู้พรรณไม้ น้ำ เช่น ขั้นตอนการจัดตู้พรรณไม้ น้ำตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ วิธีการเลี้ยงพรรณไม้ชนิดนี้ชนิดนั้น วิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตู้พรรณไม้ น้ำ เทคนิคต่างๆ ที่เราสามารถนำมาใช้กับตู้พรรณไม้ น้ำเพื่อประโยชน์ต่างๆ

และแน่นอนว่าคงได้มีเพียงเท่านี้ที่ผู้เขียนจะนำมาเล่าสู่กันฟัง เพียงแต่ขอเปิดประเด็นไว้เท่านี้ก่อนเพราะนี่คือส่วนหลักๆ ที่รับประกันว่าเราจะได้พบเห็นกันอย่างแน่นอน นับจากฉบับหน้าเป็นต้นไป หวังว่าเรื่องราวเหล่านี้คงจะสร้างประโยชน์ให้กับคุณผู้อ่านทุกท่านได้บ้างนะครับ แล้วฉบับหน้าพบกันกับบทที่ 1 ของ Green Aqua Life ครับ

